

nell kommission för naturskydd. Ärendet hvilar för närvarande hos vetenskapsakademien, hvars yttrande öfver den gjorda framställningen infordrats af ecklesiastikdepartementet.

Naturskydd i stad.

(Se tredje försättsplanschen: Öfvervintrande gräsänder etc.)

Såsom ett prof på denna sak meddelas härmed en bild från Svartån inom Västerås stad, visande en flock **gräsänder**, hvilka här dröjt sig kvar öfver vintern bland is och snö vid den smala ränna af öppet vatten, som på detta ställe tack vare strömdraget bibehållit sig. Redan sedan flera år tillbaka har åtminstone en andkull regelbundet haft sitt tillhåll i ån inom stadens hank och stör mellan Biskops- och Djäknebron i busksnåren nedanför det här liggande bryggeriet, hvars personal på ett förtjänstfullt sätt skyddat och vårdat de häckande fåglarna genom att bl. a. utlägga föda åt dem. Ofta ha dessa andkullar utsträckt sina simturer i ån ett godt stycke nedåt staden, och stundom har honan med de späda ungarna öfver land begifvit sig upp till en damm högt uppe på det ofvanför liggande Djäkneberget.

Vintern 1908—09 öfvervintrade ett par stycken i närheten af den längre upp i ån vid fallet (synligt på bilden) liggande kvarnen, där de äfven åtnjöto vård och inom hvilken de ofta nattetid sökte skydd. Sedan dess ha de för hvarje år i allt större antal stannat kvar äfven öfver vintern, så att deras antal denna vinter uppgår till ett 70-tal, stundom ända till ett 90-tal. Det växlande antalet synes bero därpå, att »stadsborna» tidtals få förstärkning från en annan, en mil högre upp i ån vid Forsby kvarn liggande flock. Äfven på andra ställen i trakten, såsom vid Lisjö, Engelsberg m. fl. ställen pläga finnas dylika öfvervintrande flockar.

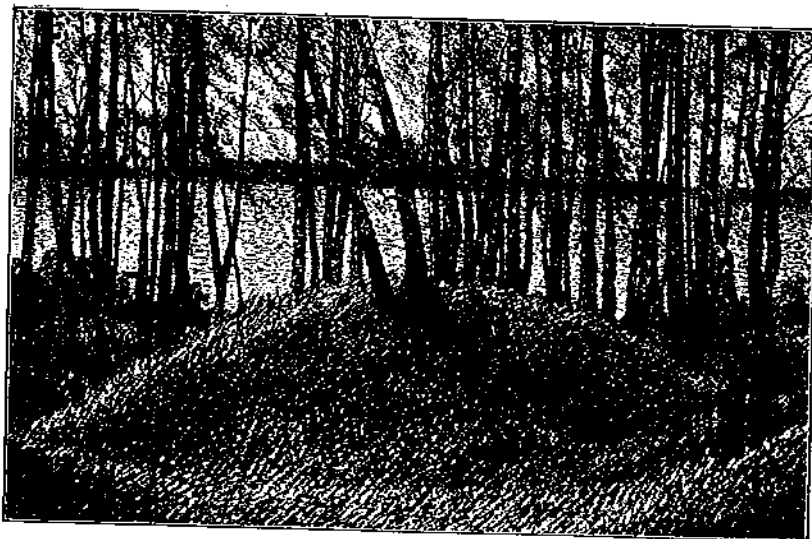
Änderna i Västerås omhuldas på allt sätt af stadens invånare, som dagligen pläga kasta ut mat till dem, hvarigenom de småningom blifvit så tama, att man kan närma sig dem på ett par meters afstånd. Förra året anslogo stadens stadsfullmäktige en summa af 25 kronor till deras skötsel och vård särskildt för att hålla öppet vatten åt dem, vid behof förse dem med föda o. s. v. Äfven har på en liten holme i ån ett mindre,

öppet, halmbeströdt skjul uppförts till deras skydd, en anordning, som deras fria natur dock ej synes ha uppskattat tillbörligt, ty de föredraga att dygnet om uppehålla sig på den fria iskanten eller plaska om i det iskalla vattnet. Den stränga kölden denna vinter tyckes ej ha generat dem något.

Tyvärr ha okynnet och råheten ej helt och hållet kunnat lämna denna lilla idyll i ostörd ro. Några individer ha nämligen genom stenkastning och beskjutning ofredat fågelkolonien, tilltag, som emellertid genom dryga böter blifvit näpsta.

Det är att hoppas, att äfven för framtiden stadens bevingade skyddslingar skola få åtnjuta allt det hägn, hvaraf de äro i behof, till gengäld för den glädje och fägnad de erbjuda hvarje naturvän särskildt i staden.

Matts Floderus.

DE DÖDAS HAGE, »HEMLANDET». BJÖRKÖMOTIV AF GUNNAR HALLSTRÖM.

Statsinköpet af Björkö i Mälaren. Det i proposition till årets riksdag föreslagna statsinköpet af norra delen af Björkö i Mälaren med dess många märkliga fornminnen och forngrafvar blir helt visst af ej ringa betydelse äfven ur ren naturskyddssynpunkt, i det att på ön finnas åtskilliga platser

med väl bil förhållanden satsen i S skyddare.

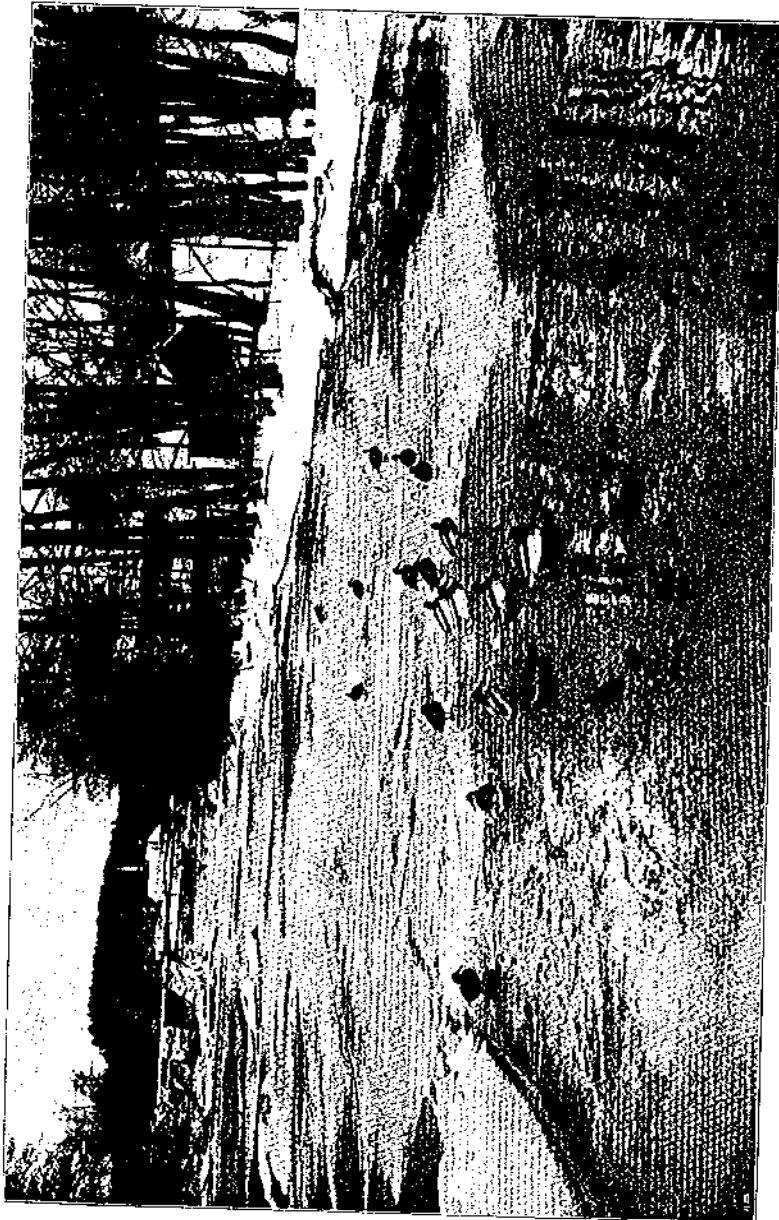
Vetensk

På grunde från hos k. be fågelarter i fredande»

En af Lin.), eller rotning. I ett eller et ven ett vis vadare enl fåglar är i ej tillfylles dispens fr ägg äro il gifvits, at låtit insar

Emell att den samlarein k. akaden ställning ende natu kommas i fågelart.

Det i starkt be nigra), s minutus). Öland oc

(Ernst Blom fot.)

ÖFVERVINTRANDE GRÄSÅNDER PÅ SVARTÅNS IS I VÄSTERÅS.
(Se Meddelanden och notiser: "Naturskydd i stad" af lektor Mattis Fjoderus.)